

במקום, כאמור, "ביום שני בשבוע הבא".
 ו"ווילדע קאטשקעס" שפירושו ברוזי בר, ולא "אווי בר" (עמ' 20).
 אילו רצה יענקל יונבר לומר אווי בר, היה אומר "ווילדע גענדו".
 ו"גאטס סטראַפּטשע" הוא פרקליטו של אלוהים, מליץ יושר של אלוהים,
 ובשום פנים לא כגרסת מירון "קווק של אלוהים" (עמ' 22).
 אלו, כמוכן, "פנינים" משניים-שלושה פרקים ראשונים. עייפתי מלקרוא

עד הסוף.
 שפע של בדיחות יש בידיש על תרגומים שכאלה, אלא שאין למי
 להשמיען, ובמצב העלוב של היידיש כיום, אין מבקרי ספרות שישוו
 תרגומים למקור, מה שגותר הוא מריעי הידר אחרים שהתרשמו מן
 "המרץ הדיבורי הבלתי נלאה" של מירון, ועל כך אומרים בידיש,
 אַזאַ פנים (ביידיש אומרים פונם) האָט עס" - פרצוף כזה יש לזה.

ראובן פורת

ריח הדסים

באַרצף אין מַנְקֵדִים אַתְּ הַמְּלִים,
 מְשִׁיכוֹת הָעֵט (מַה לֹּמְדִים מְאַחֲזֵת שֶׁלֶשׁ הָאֲצָבָעוֹת?)
 לַפְּעָמִים פְּרִיטָה עַל מַקְלֶדֶת.
 כְּשֶׁאֵין מְסֻכוֹת, לֹא נִתֵּן לְהִסְרֹן,
 אֶפְלוּ בְּשֻׁצְף הַצּוּנָן, הַלְּכוּן,
 אֶפְלוּ כְּשֶׁמְרוּהָ אֶת מְצוּקַת הַלְּחִיִּים.
 זָאבִים (שֶׁלֹּא מְהַאֲגָרוֹת) מְבָרְכִים בְּנֵאמָנוֹת מִתְמַדֶּת
 וְאֵינָם זְקוּקִים לְמִסָּךְ כְּרִי לְהַדְבֵּר,
 וּבְכָל זֹאת אֶפְשָׁר לְהַכִּין אִיךְ הֵם מִיְלָלִים אֶת הַכָּאֵב,
 אוֹ אֶת הַכְּמִיָּהָה,
 שִׁי שֶׁהֵם מְעַנִּיקִים בְּלִשׁוֹן הַחֲמָה,
 מְסַמְּנִים אֶת שְׁלֵהֶם
 בְּשֶׁלֶהֶם,
 נְכֻסְפִים בְּקוֹ הַרְקִיעַ.

שֶׁפֶה עֲשִׂירָה מִתְמַצִּית בַּחֲיוֹךְ מִפְּשֵׁל הַשְּׁפָתִים,
 בַּהֲתַמְעָטוֹת הַעֲצוּרִים אוֹ בִישׁוֹר הַתְּנוּעוֹת.
 אֵין דִּיִּסְלֶקְסִיָּה בַּחֲבוּק, בְּמַגֵּעַ הַיָּדִים,
 אֲנִי וְאַנְחָנוּ, בְּלִי אֶפְשָׁרוֹת לְסַפֵּר.

כְּרִיחַ הַהֲדַסִּים הַטְּבוּעַ בְּפִרְוָה,
 הַיִּדִיעָה מְכוֹנֶת הַבֵּיתָה.

בעירבון מוגבל

בְּכַתִּי הַחֹלָיִם בְּעִרְבוֹנוֹת מְגַבְּלִים,
 אֵין עוֹד רִיחוֹת שֶׁל קָרְבוֹל אוֹ לִיזוֹל,
 רַק מְשֻׁטְחִים מְמַרְטִים
 בְּטֶכְנֹלוֹגְיָה עֲתִירַת מַדָּע,
 כְּמַצְבַּת פְּסִיפּוֹס
 בְּלִכְנָה וּבְכֹרוֹם,
 וְזִכְכוּיַת בְּמַט,
 יִקְרָקָה.

עַל עֲגֵלַת הַתֵּה וְגַלְגְּלֵיָה הַחוֹרְקִים,
 תְּמִי בַר 4
 וְקַפְּסוּלוֹת לְמַרְקַחַת הַקֶּפֶה הַמְּמַצֵּעַ,
 בְּמַדְיָק,
 מְמַצָּה, לֹא חֲזָק.

מְגַדְּלִים, כִּי הָאֲדָמָה יִקְרָה וְרוּוִיָּה,
 כִּי קַל לְדָמִים לְחַלְחַל בַּתְּאוּצָה,
 כִּי אֲנִשֵּׁי הַשְּׂרוּת זְקוּקִים לְפִרְנֶסָה,
 כְּדֶרֶךְ הַחֲטִים שֶׁמְגַלְּפִים
 בְּסַבֵּל, בְּדַמְמָה,
 לְקוֹלוֹת הַמְּעֵלִית שֶׁמְכַרְיָזָה עַל בּוֹאָה.

שֶׁקֶט (אֶקְדָּמִי, כְּמוֹכֵן)
 שׁוּטֵף אֶת הַחֲלוֹנוֹת הַמְּגִיעִים עַד לְרֻצְפָּה,
 כְּמַעַט,

מְהִסָּה מְבַעַד לְפִרְגוּדִים
 אֶת הַלֵּא נְרָאִים, שֶׁנֶּאֱחָזִים
 בְּקַפּוּלֵי אוֹרִיגְמִי פִּילִיפִינִי
 שֶׁל טֻנְסִים גְּאִים.

שולחן ערוך

עוֹרֵךְ אֶת הַשְּׁלַחַן בְּכַפִּית עֲכוּ"ם
 מְמַרְק אֶת פְּרִץ הַחֲרָדָה -
 כְּלִים מִיִּמּוֹן, מְסַמְכִים לְנֶגֶד עֵינַי,
 שְׁלַחַן רוֹלֵטָה מְרַפֵּד בְּלֶבֶד יָרֵק,
 וְסַעֲדָה לְאַחַר הָאֲחֻרוֹנָה.
 אֵין שִׁירִים לְנֶדְבּוֹת.

מְפַרְפֵּר בֵּין שְׁתֵּיקָה,
 וּבֵין תְּחוּשַׁת אֶסוֹן לְתִקְוָה.
 לְחֵם הַפְּנִים כְּבָר אֵינוֹ מְקַדָּשׁ.
 בְּמִקוּמוֹ שְׁתֵּיקוֹת נִהְדָּרוֹת שֶׁל וְדוּי:
 שְׁאֵין בִּי מַה שְּׁצָרִיךְ,
 שִׁישׁ בִּי אֶת כָּל הַשְּׂאָר.

כסער בבוקר לזהט

כְּסַעַר בְּבַקֵּר לֹזְהֵט
 הֵיִתִּי אֲדָמוּמֵי כְּרוּעַ
 לְרִי הַשְּׁלוּבוֹת סְפוּקוֹת בְּחֻזְקָה
 עֵינַיִם כּוֹוֹצוֹת אִישׁוֹנִים
 בּוֹהֲקוֹת בְּשֻׁטֵף

חֲזוּרֵי אוֹר
 בְּיוֹם חֲלִיפַת הַנְּדִיָּה
 נְכַנְסִים עֲנָנִים בְּמִשְׁט
 עוֹבְרִים בְּהַסוּס וְאַחַר
 בְּכַטְחָה
 מַעַל חֲלוֹן מְעַגֵּל